

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2000

Julkaistu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 2000

N:o 287—297

SISÄLLYS

N:o		Sivu
287	Laki vakuutuskassalain muuttamisesta	779
288	Laki eläkesäätiölain muuttamisesta	782
289	Asetus Kiinan kansantasavallan Hongkongin erityishallintoalueen hallituksen kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen voimaansaattamisesta	784
290	Tasavallan presidentin asetus ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1988 pöytäkirjan voimaansaattamisesta ...	785
291	Tasavallan presidentin asetus vuoden 1966 kansainväliseen lastiviivayleissopimukseen liittyvän vuoden 1988 pöytäkirjan voimaansaattamisesta	786
292	Tasavallan presidentin asetus alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan I ja II liitteen muutosten voimaansaattamisesta	787
293	Tasavallan presidentin asetus ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvien IBC- ja IGC-koodien muutosten voimaansaattamisesta	788
294	Tasavallan presidentin asetus alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvään vuoden 1978 pöytäkirjaan liittyvien BCH- ja IBC-koodien muutosten voimaansaattamisesta	789
295	Valtioneuvoston asetus ympäristöministeriöstä	790
296	Kirkolliskokouksen päätös kirkkojärjestyksen muuttamisesta	792
297	Kirkolliskokouksen päätös kirkon vaalijärjestyksen muuttamisesta	793

N:o 287

Laki

vakuutuskassalain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 27 päivänä marraskuuta 1992 annetun vakuutuskassalain (1164/1992) 3, 165 ja 165 a §, 169 §:n 6 momentti ja 172 a §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 165 § laeissa 200/1998 ja 84/1999, 165 a § mainitussa laissa 200/1998 ja 172 a §:n 2 momentti mainitussa laissa 84/1999, sekä lisätään lakiin uusi 165 b ja 165 c § seuraavasti:

3 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *eläkekassalla* vakuutuskassaa, jonka pääasiallisena tarkoituksena on myöntää eläkkeitä;
- 2) *sairauskassalla* vakuutuskassaa, jonka pääasiallisena tarkoituksena on myöntää korvausta sairauden johdosta;
- 3) *toimintapiirillä* niitä henkilöitä, jotka voivat olla kassassa vakuutettuina;

4) *jäsenellä* vakuutuskassassa vakuutettua henkilöä, jolla on äänioikeus kassankokouksessa; henkilö, jonka vakuutettuna oleminen riippuu toisen henkilön vakuutettuna olemisesta, ei ole kassan jäsen;

5) *osakkaalla* jatkuvan kannatusmaksun suorittajaa; sekä

6) *palveluyrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa vakuutuskassalle sen toimintaan liittyviä palveluita.

HE 136/1999
StVM 3/2000
EV 22/2000

165 §

Joka vakuutuskassan tai sen palveluyrityksen palveluksessa tai näiden toimielinten jäsenenä tai varajäsenenä tai vakuutuskassan antaman toimeksiannon perusteella tehtävää suorittaessaan taikka vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella taikka 165 b tai 165 c §:n nojalla on saanut tietää vakuutuskassan, vakuutuskassan osakkaan tai jäsenen tai jonkun muun taloudellisesta asemasta tai liike- tai ammatillisaisuudesta taikka jonkun henkilön terveydentilaa tai muita henkilökohtaisia oloja koskevan seikan, ei saa tätä ilmaista sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi vaihtolovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan tiedon ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty.

Sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston toimeksiannosta tehtävää suorittavan vaihtolovelvollisuudesta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999).

165 a §

Rangaistus 165 §:ssä säädetyn vaihtolovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain (39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai jollei siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

165 b §

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, sosiaali- ja terveysministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa vaihtolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi; sekä

2) rahoitustarkastukselle ja muulle rahoitusmarkkinoita valvovalle Suomen viranomaiselle.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa ja 1 momentissa säädetään, sosiaali- ja terveysministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat luovuttaa toisilleen ja käyttää 165 §:ssä tarkoitetun vaihtolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja vain:

1) tarkastaakseen, että vakuutustoiminnan aloittamisen edellytykset on täytetty;

2) vakuutuskassan toiminnan, erityisesti vakuutusteknisen vastuuvelan, vakavaraisuusaseman, hallinto- ja kirjanpitoimenettelyn

sekä sisäisen tarkastustoiminnan valvontaan; sekä

3) pakotteiden asettamiseen.

165 c §

Sen estämättä, mitä 165 §:ssä säädetään, vakuutuskassalla on oikeus luovuttaa vaihtolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) vakuutusyhtiölle jälleenvakuutuksen järjestämistä varten;

2) vakuutuskassan palveluyritykselle tai sille, joka hoitaa vakuutuskassan antamaa tehtävää toimeksiannon perusteella;

3) vakuutuskassalautakunnan palveluksessa tai sen jäsenenä olevalle sinne käsiteltäväksi saatetun asian hoitamista varten;

4) vakuutuskassaan kohdistuneista rikoksista sekä siltä haetuista etuuksista toiselle vakuutuslaitokselle, jos tämä on tarpeen vakuutuslaitoksiin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseksi ja jos tietosuojalautakunta on antanut tietojenkäsittelyyn henkilötietolain (523/1999) 43 §:ssä tarkoitetun luvan;

5) sosiaali- ja terveysministeriön luvalla historiallista tai tieteellistä tutkimusta tai tilastointia varten, jos on ilmeistä, ettei tietojen antaminen loukkaa etuja, joiden suojaksi vaihtolovelvollisuus on säädetty; lupa voidaan antaa määräajaksi ja siihen on liitettävä yleisen ja yksityisen edun suojaamiseksi tarpeelliset määräykset; lupa voidaan peruuttaa, milloin siihen harkitaan olevan syytä; sekä

6) Suomen syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi sekä 165 b §:n 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille; terveydentilaan liittyviä tietoja saa kuitenkin luovuttaa vain syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle vakuutus- tai eläkelaitokseen kohdistuvan petosrikoksen estämistä, selvittämistä ja syytteenpääntä varten.

Vakuutuskassa voi luovuttaa 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ainoastaan sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen mainitussa momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

Sosiaali- ja terveysministeriö antaa tarvittaessa säännöksiä tämän pykälän 1 ja 2 momentin soveltamisesta.

169 §

Lautakunnan jäsenellä tai sen palveluksessa olevalla on oikeus saada vakuutuskassalta käsiteltävänä olevan asian selvittämiseksi tarpeelliset tiedot tämän lain vaihtolovelvollisuut-

ta koskevien säännösten estämättä sekä viranomaisilta ja terveyden- tai sairaanhoitotoimintaa harjoittavilta sen estämättä, mitä viranomaisen tai lääkärin ja sairaanhoitohenkilökunnan vaitiolovelvollisuudesta säädetään.

172 a §

— — — — —
Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 8 §:n 2 momentissa, 65 §:ssä, 70 §:n 1 momentissa, 72 b §:ssä, 74 a §:n 1 momentin 3 kohdassa, 74 b §:n 1 ja 2 momentissa, 74 c §:n 3 momentissa, 77 §:ssä, 79 §:n 2 momentissa, 83 §:n 3 mo-

mentin 3 kohdassa, 4 momentissa, 5 momentin 11 kohdassa ja 7 momentissa, 83 a §:n 1 ja 3 momentissa, 83 d §:n 5 momentissa, 91 §:n 4 momentissa, 96 §:ssä, 97 §:n 2 ja 3 momentissa, 99 §:n 1 momentissa, 132 §:n 2 ja 3 momentissa, 165 §:n 2 momentissa, 165 b §:ssä, 165 c §:n 1 momentin 5 kohdassa ja 3 momentissa, 167—169 §:ssä ja 170 §:n 4 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

—
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 288

Laki**eläkesäätiölain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä joulukuuta 1995 annetun eläkesäätiölain (1774/1995) 2 §:n 1 momentti, 132 ja 132 a § sekä 137 a §:n 2 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 132 § laeissa 201/1998 ja 85/1999, 132 a § mainitussa laissa 201/1998 ja 137 a §:n 2 momentti mainitussa laissa 85/1999, sekä lisätään lakiin uusi 132 b ja 132 c § seuraavasti:

2 §

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *A-eläkesäätiöllä* eläkesäätiötä, jonka tarkoituksena on myöntää yksinomaan vapaaehtoisia lisäeläkkeitä ja muita etuuksia;

2) *B-eläkesäätiöllä* eläkesäätiötä, jonka tarkoituksena on myöntää yksinomaan lakisääteisiä eläkkeitä ja muita etuuksia;

3) *AB-eläkesäätiöllä* eläkesäätiötä, jonka tarkoituksena on myöntää sekä vapaaehtoisia lisäetuuksia (A-osasto) että lakisääteisiä eläkkeitä ja muita etuuksia (B-osasto);

4) *yhteiseläkesäätiöllä* 13 luvun mukaista eläkesäätiötä, johon voi kuulua kaksi tai useampia työnantajia;

5) *toimintapiiriin kuuluvilla henkilöillä* niitä henkilöitä, jotka ovat työnantajaan työ-, virka- tai muussa palvelussuhteessa tai kuuluvat sen johtoon ja jotka ovat eläkesäätiössä vakuutettuina; sekä

6) *palveluyrityksellä* yhteisöä, joka tuottaa eläkesäätiölle sen toimintaan liittyviä palveluita.

132 §

Joka eläkesäätiön tai sen palveluyrityksen palveluksessa tai näiden toimielinten jäsenenä tai varajäsenenä tai eläkesäätiön antaman toimeksiannon perusteella tehtävää suorittamaan taikka vakuutusalan lautakunnan tai vastaavan toimielimen palveluksessa tai jäsenenä tai asiantuntijana toimeksiannon perusteella taikka 132 b tai 132 c §:n nojalla on saanut tietää eläkesäätiön, eläkesäätiöön

kuuluvan työnantajan, edunsaajan tai jonkun muun taloudellisesta asemasta tai liike- tai ammattisalaisuudesta taikka jonkun henkilön terveydentilaa tai muita henkilökohtaisia oloja koskevan seikan, ei saa tätä ilmaista sivulliselle, jollei se, jonka hyväksi vaitiolovelvollisuus on säädetty, anna suostumustaan tiedon ilmaisemiseen tai jollei laissa ole muuta säädetty.

Sosiaali- ja terveysministeriön tai Vakuutusvalvontaviraston toimeksiannosta tehtävää suorittavan vaitiolovelvollisuudesta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999).

132 a §

Rangaistus 132 §:ssä säädetyn vaitiolovelvollisuuden rikkomisesta tuomitaan rikoslain (39/1889) 38 luvun 1 tai 2 §:n mukaan, jollei teko ole rangaistava rikoslain 40 luvun 5 §:n mukaan tai jollei siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta.

132 b §

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, sosiaali- ja terveysministeriöllä ja Vakuutusvalvontavirastolla on oikeus luovuttaa vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi; sekä

2) rahoitustarkastukselle ja muulle rahoitusmarkkinoita valvovalle Suomen viranomaiselle.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan

julkisuudesta annetussa laissa ja 1 momentissa säädetään, sosiaali- ja terveysministeriö ja Vakuutusvalvontavirasto voivat luovuttaa toisilleen ja käyttää 132 §:ssä tarkoitetun vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja vain:

1) tarkastaakseen, että vakuutustoiminnan aloittamisen edellytykset on täytetty;

2) eläkesäätiön toiminnan, erityisesti vakuutusteknisen eläkevastuun, vakavaraisuus- aseman, hallinto- ja kirjanpitomenettelyn sekä sisäisen tarkastustoiminnan valvontaan; sekä

3) pakotteiden asettamiseen.

132 c §

Sen estämättä, mitä 132 §:ssä säädetään, eläkesäätiöllä on oikeus luovuttaa vaitiolovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja:

1) vakuutusyhtiölle jälleenvakuutuksen järjestämistä varten;

2) eläkesäätiön palveluyritykselle tai sille, joka hoitaa eläkesäätiön antamaa tehtävää toimeksiannon perusteella;

3) eläkesäätiöön kohdistuneista rikoksista sekä siltä haetuista etuuksista toiselle vakuutuslaitokselle, jos tämä on tarpeen vakuutuslaitoksiin kohdistuvan rikollisuuden ehkäisemiseksi ja jos tietosuojalautakunta on antanut tietojenkäsittelyyn henkilötietolain (523/1999) 43 §:ssä tarkoitetun luvan;

4) sosiaali- ja terveysministeriön luvalla historiallista tai tieteellistä tutkimusta tai tilastointia varten, jos on ilmeistä, ettei tietojen antaminen loukkaa etuja, joiden suojaksi vaitiolovelvollisuus on säädetty; lupa voidaan antaa määräajaksi ja siihen on liitettävä yleisen ja yksityisen edun suojaamiseksi tarpeelliset määräykset; lupa voidaan peruuttaa, milloin siihen harkitaan olevan syytä; sekä

5) Suomen syyttäjä- ja esitutkintavi-

ranomaiselle rikoksen estämiseksi ja selvittämiseksi sekä 132 b §:n 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille; terveydentilaan liittyviä tietoja saa kuitenkin luovuttaa vain syyttäjä- ja esitutkintaviranomaiselle vakuutus- tai eläkelaitokseen kohdistuvan petosrikoksen estämistä, selvittämistä ja syytteenpääntöä varten.

Eläkesäätiö voi luovuttaa 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa ainoastaan sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen mainitussa momentissa tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa tarvittaessa säännöksiä tämän pykälän 1 ja 2 momentin soveltamisesta.

137 a §

Vakuutusvalvontavirastoon ei sovelleta, mitä tämän lain 4 §:n 3 momentissa, 6 §:n 4 momentissa, 36 §:n 1 momentissa, 37 §:n 1 momentissa, 39 §:n 2 momentissa, 41 §:n 1 momentin 3 kohdassa, 41 a §:n 1 ja 2 momentissa, 41 b §:n 3 momentissa, 42 §:ssä, 43 §:n 2 ja 3 momentissa, 45 §:n 4—6 momentissa, 46 §:n 1 momentissa, 3 momentin 3 kohdassa ja 4 momentissa, 48 §:n 1 ja 7 momentissa, 48 c §:n 2 ja 5 momentissa, 55 §:n 3 momentissa, 64 §:ssä, 65 §:n 2 ja 3 momentissa, 67 §:n 1 momentissa, 88 §:n 5 momentissa, 109 ja 110 §:ssä, 120 §:n 4 momentissa, 122 §:ssä, 132 §:n 2 momentissa, 132 b §:ssä, 132 c §:n 1 momentin 4 kohdassa ja 3 momentissa, 134 §:ssä, 135 §:n 2 momentissa ja 147 §:n 2 momentissa säädetään sosiaali- ja terveysministeriöstä tai asianomaisesta ministeriöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Sosiaali- ja terveysministeri *Maija Perho*

N:o 289

A s e t u s

Kiinan kansantasavallan Hongkongin erityishallintoalueen hallituksen kanssa tehdyn lentoliikennesopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 2000

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Hongkongissa 14 päivänä tammikuuta 2000 tehty Suomen tasavallan hallituksen ja Kiinan kansantasavallan Hongkongin erityishallintoalueen hallituksen välinen lentoliikennesopimus, jonka tasavallan presidentti on hyväksynyt 4 päivänä helmikuuta 2000 ja jonka hyväksymistä koskevat nootit on

vaihdettu 8 päivänä helmikuuta 2000, tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2000, niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2000.

Helsingissä 18 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

N:o 290

Tasavallan presidentin asetus**ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1988 pöytäkirjan voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Lontoossa 11 päivänä marraskuuta 1988 tehty, tasavallan presidentin 3 päivänä joulukuuta 1999 hyväksymä ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen (SopS 11/1981) liittyvä vuoden 1988 pöytäkirja, jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu 17 päivänä joulukuuta 1999 Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerin huostaan, on

Suomen osalta kansainvälisesti voimassa 17 päivästä maaliskuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Pöytäkirjan määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

(Pöytäkirja on nähtävänä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa siitä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 291

Tasavallan presidentin asetus**vuoden 1966 kansainväliseen lastiviivayleissopimukseen liittyvän vuoden 1988 pöytäkirjan voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §
Lontoossa 11 päivänä marraskuuta 1988 tehty, tasavallan presidentin 3 päivänä joulukuuta 1999 hyväksymä vuoden 1966 kansainväliseen lastiviivayleissopimukseen (SopS 52/1968) liittyvä vuoden 1988 pöytäkirja, jota koskeva hyväksymiskirja on talletettu 17 päivänä joulukuuta 1999 Kansainvälisen merenkulkujärjestön pääsihteerin huostaan, on Suomen osalta kansainvälisesti

voimassa 17 päivästä maaliskuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Pöytäkirjan määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

(Pöytäkirja on nähtävänä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa siitä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 292

Tasavallan presidentin asetus

alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan I ja II liitteen muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Lontoossa 16 päivänä marraskuuta 1990 alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvän vuoden 1978 pöytäkirjan (SopS 51/1983) I ja II liitteeseen tehdyt muutokset, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 3 päivänä joulukuuta 1999, ovat Suomen osalta kansainvä-

lisesti voimassa 3 päivästä helmikuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Muutosten määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

(Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 293

Tasavallan presidentin asetus**ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvien IBC- ja IGC-koodien muutosten voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Lontoossa 24 päivänä toukokuuta 1990 ihmishengen turvallisuudesta merellä vuonna 1974 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen (SopS 11/1981) liittyviin IBC- ja IGC-koodeihin tehtyt muutokset, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 3 päivänä joulukuuta 1999, ovat Suomen osalta kansainvälisesti voimassa 3 päivästä helmikuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Muutosten määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

(Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 294

Tasavallan presidentin asetus

alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvään vuoden 1978 pöytäkirjaan liittyvien BCH- ja IBC-koodien muutosten voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan presidentin päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenneministerin esittelystä, säädetään:

1 §
Lontoossa 16 päivänä marraskuuta 1990 alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemisestä vuonna 1973 tehtyyn kansainväliseen yleissopimukseen liittyvään vuoden 1978 pöytäkirjaan (SopS 51/1983) liittyviin BCH- ja IBC-kodeihin tehdyt muutokset, jotka tasavallan presidentti on hyväksynyt 3 päivänä joulukuuta 1999, ovat Suomen osalta kansainvälisesti voimassa 3

päivästä helmikuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Muutosten määräykset ovat asetuksena voimassa.

3 §
Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä maaliskuuta 2000.

Helsingissä 17 päivänä maaliskuuta 2000

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Liikenneministeri *Olli-Pekka Heinonen*

(Muutokset ovat nähtävinä ja saatavissa Merenkululaitoksessa, joka myös antaa niistä tietoja suomeksi ja ruotsiksi.)

N:o 295

Valtioneuvoston asetus ympäristöministeriöstä

Annettu Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2000

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty ympäristöministeriön esittelystä, säädetään valtioneuvostosta 30 päivänä maaliskuuta 1922 annetun lain (78/1922) 9 §:n 2 momentin ja 12 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat laissa 145/2000:

1 §

Ministeriön toiminta-ajatus

Ympäristöministeriö edistää kestäväää kehitystä. Tavoitteena on hyvä ja turvallinen elinympäristö, luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen, ympäristöhaittojen ehkäiseminen sekä asunto-olojen kehittäminen.

2 §

Työn järjestäminen

Ympäristöministeriössä on osastoja ja erillisiä yksiköitä. Niiden tehtävistä, niiden välisestä yhteistyöstä sekä toiminnan muusta järjestämisestä säädetään ympäristöministeriön työjärjestyksessä.

Ministeriön työjärjestyksessä säädetään myös ministeriön hallinnonalan ohjauksesta, ministeriön johtamisesta ja johtoryhmistä, johtavien virkamiesten tehtävistä ja sijaisista, henkilöstön sijoittamisesta, asioiden valmistelusta sekä siitä, kenen virkamiehen ratkaisutavaksi asia kuuluu.

Osaston ja erillisen yksikön sisäisestä organisaatiosta ja henkilökunnan tehtävistä määrätään tarkemmin osaston tai yksikön hallinnollisissa määräyksissä, jotka osaston tai yksikön päällikkö vahvistaa.

3 §

Ministeriön hallinnonalan virastot

Ministeriön hallinnonalaan kuuluvat Suomen ympäristökeskus, valtion asuntorahasto, alueelliset ympäristökeskukset sekä ympäristölupavirastot. Näistä säädetään erikseen.

4 §

Johtavat virkamiehet

Ministeriössä on kansliapäällikkö. Osaston päällikkönä on ylijohtaja. Erillisen yksikön päällikkönä on ministerin tehtävään määräämä virkamies.

5 §

Virkojen kelpoisuusvaatimukset

Kelpoisuusvaatimuksena on:

1) kansliapäälliköllä, ylijohtajalla ja erillisen yksikön päällikkönä toimivalla virkamiehellä ylempi korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys hallinnonalan toimintaan sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus;

2) hallitusneuvoksella oikeustieteen kandidaatin tutkinto sekä perehtyneisyys viran tehtävälleen ja käytännössä osoitettu johtamistaito; sekä

3) hallitussihteerillä oikeustieteen kandidaatin tutkinto sekä perehtyneisyys viran tehtäväalaan.

6 §

Virkojen täyttäminen

Kansliapäällikön nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä.

Ylijohtajan, hallitusneuvoksen, rakennusneuvoksen, kansainvälisten asiain neuvoksen, ympäristöneuvoksen, aluesuunnitteluneuvoksen, asuntoneuvoksen, lainsäädäntöneuvoksen, johtajan, talousjohtajan, luonnonsuojelujohtajan, neuvottelevan virkamiehen ja hallitussihteerin nimittää valtioneuvosto.

Muun virkamiehen ja työsopimussuhteisen henkilöstön nimittää tai ottaa ministeriö.

7 §

Asioiden ratkaiseminen

Ministeri ratkaisee ministeriössä päätettävät asiat.

Ministeriön virkamiehet ratkaisevat ministeriössä päätettäviä muita kuin periaatteellisesti tärkeitä tai laajakantoisia asioita sen

Helsingissä 16 päivänä maaliskuuta 2000

Ympäristöministeri *Satu Hassi*

mukaan kuin ministeriön työjärjestyksessä säädetään.

Ministeri voi pidättää itselleen päätösvalan asiassa, jonka virkamies muutoin saisi ratkaista. Sama oikeus on yksittäistapauksessa kansliapäälliköllä sekä osaston ja erillisen yksikön päälliköllä asiassa, jonka ratkaiseminen on annettu hänen alaiselleen virkamiehelle.

8 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2000.

Tällä asetuksella kumotaan ympäristöministeriöstä 24 päivänä tammikuuta 1995 annettu asetus (54/1995) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Jos virka on julistettu haettavaksi tai viran avoinna olemisesta on ilmoitettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa ja nimittäminen virkaan tapahtuu tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, määräytyy nimitystoimivalta tämän asetuksen 6 §:n mukaisesti.

Vanhempi hallitussihteerä Riitta Rönö

N:o 296

**Kirkolliskokouksen päätös
kirkkojärjestyksen muuttamisesta**

Annettu Turussa 7 päivänä toukokuuta 1999

Kirkolliskokouksen päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §	2 §
Tällä päätöksellä kumotaan 8 päivänä mar- raskuuta 1991 annetun kirkkojärjestyksen (1055/1993) 19 luvun 7 §.	Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.

Turussa 7 päivänä toukokuuta 1999

Kirkolliskokouksen puolesta

Jukka Paarma
arkkipiispa

Kari Ventä
kirkolliskokouksen
sihteeri

N:o 297

Kirkolliskokouksen päätös kirkon vaalijärjestyksen muuttamisesta

Annettu Turussa 7 päivänä toukokuuta 1999

Kirkolliskokouksen päätöksen mukaisesti
kumotaan 8 päivänä marraskuuta 1991 hyväksytyn kirkon vaalijärjestyksen (1056/1993) 3 luvun 1 §:n 6 momentti, sellaisena kuin se on kirkolliskokouksen päätöksessä 1249/1996, *muutetaan* 3 luvun 1 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on kirkolliskokouksen päätöksessä 679/1997, 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 1 momentti, 5 §:n 2 momentti ja 9 §:n 2 momentti, sekä *lisätään* 3 lukuun uusi 1 a—1 c § ja luvun 5 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

3 luku

Piispanvaali ja muut hiippakunnalliset vaalit

A. Piispanvaali

1 §

Kirkkoherra huolehtii siitä, että kirkkovaltuuston tai seurakuntaneuvoston maallikkojäsenet valitsevat valitsijat, ja ilmoittaa vaalin tuloksen tuomiokapitulille ja lääninrovastille.

1 a §

Valitsijoita koskevien ilmoitusten saavuttua tuomiokapitulin on kahden viikon kuluessa määrättävä ehdokasasettelun alkamispäivä ja lähetettävä valitsijoiksi valittujen luettelo hiippakunnan kirkkoherranvirastoille.

Oikeus asettaa ehdokas piispanvaalissa on kirkkolain 18 luvun 3 §:n 4 momentissa mainitulla valitsijayhdistyksellä. Ehdokashakemuksessa saadaan nimetä yksi pappi, joka on antanut kirjallisen suostumuksensa ehdokkuudelleen.

Valitsijayhdistyksen on toimitettava perustamisasiakirja ehdokashakemuksineen tuomiokapitulille viimeistään kahden kuukauden kuluessa ehdokasasettelun alkamispäivästä.

Valitsijayhdistyksen perustamisasiakirjasta, sen jättämisestä ja julkaisemisesta, asiamiehen vakuutuksesta sekä ehdokkaan kirjallisesta suostumuksesta on soveltuvin osin voimassa, mitä kirkolliskokousedustajan vaalista on 4 luvun 6 §:n 2 momentissa määrätty.

Jos piispan valitsemiseen joudutaan kirk-

kolain 18 luvun 4 a §:n mukaan ryhtymään uudestaan, ehdokasta, jonka valitsijayhdistys on aikaisemmin asettanut, pidetään ilman uutta perustamisasiakirjaa edelleen valitsijayhdistyksen ehdokkaana, jollei valitsijayhdistys ole peruuttanut aikaisempaa ehdokashakemustaan tai ehdokkaaksi asetettu antamaansa suostumusta 3 momentissa säädetyssä määräajassa.

1 b §

Ehdokasasettelun päätyttyä tuomiokapituli tarkastaa kahden viikon kuluessa perustamisasiakirjat ehdokashakemuksineen ja liitteineen sekä varaa asiamiehille tilaisuuden kahden viikon kuluessa oikaista asiakirjoissa oleva virhe. Virheiden oikaisusta on soveltuvin osin voimassa, mitä kirkolliskokousedustajan vaalista on 4 luvun 8 §:ssä määrätty.

1 c §

Tuomiokapitulin on kahden viikon kuluessa oikaisumenettelylle varatun määräajan päättymisestä

1) tehtävä oikaisumenettelyn aiheuttamat korjaukset perustamisasiakirjoihin;

2) laadittava luettelo vaalikelpoisista ehdokkaista;

3) laadittava ehdokasluettelo arpomalla ehdokkaiden järjestys ja numeroimalla ehdokkaat juoksevassa järjestyksessä numerosta 2 alkaen; sekä

4) toimitettava lääninrovasteille ehdokasluettelo.

Tuomiokapituli huolehtii ehdokasluettelon ja äänestyslippujen painattamisesta. Äänestyslippujen tulee olla 2 luvun 10 §:n 1 momentissa ja 42 §:n 1 momentissa olevien määräysten mukaisia.

N:o 297

2 §

Piispanvaali toimitetaan aikaisintaan 30 päivän kuluttua 1 c §:ssä tarkoitetun määräajan päättymisestä. Äänestys toimitetaan kuskakin rovastikunnassa samanaikaisesti koko hiippakunnassa lääninrovastin tai hänen estyneenä ollessaan virassa vanhimman kirkkoherran puheenjohtajalla. Piispa ja lakimiesasessori äänestävät tuomiorovastikunnassa.

3 §

Puheenjohtajan on pidettävä rukous ja muistutettava valitsijoita vaalin tärkeydestä sekä kehotettava heitä äänestämään kirkkolain 18 luvun 4 §:n 3 momentin mukaisessa järjestyksessä yhtä ehdolle asetettua pappia, jonka he katsovat jumalanpelon, opin ja kyvyn puolesta kelpoillisimmaksi avoinna olevaan piispanvirkaan.

5 §

Jos joku ehdokkaista on saanut vaalissa enemmän kuin puolet annetuista äänistä, tuomiokapituli vahvistaa vaalin tuloksen ja antaa hänelle valtakirjan piispan virkaan.

Turussa 7 päivänä toukokuuta 1999

Kirkolliskokouksen puolesta

Jukka Paarma

arkkipiispa

Kari Ventä

kirkolliskokouksen
sihteeri

Jollei kukaan ole saanut 2 momentin mukaista enemmistöä, tuomiokapituli määrää toimitettavaksi uuden vaalin kirkkolain 18 luvun 4 §:n 4 momentissa säädetyllä tavalla. Uudesta vaalista, joka on toimitettava 30 päivän kuluessa ensimmäisestä vaalista, on voimassa, mitä edellä 4 §:ssä on vaalin toimitamisesta määrätty.

C. Hiippakuntakokousedustajien vaalit

9 §

Vaalia varten kirkkoherra huolehtii siitä, että kirkkovaltuuston tai seurakuntaneuvoston maallikkojäsenet valitsevat kirkkojärjestyksen 19 luvun 13 §:n 1 momentissa tarkoitetut valitsijat ja ilmoittaa vaalin tuloksen lääninrovastille. Lääninrovasti laatii näiden ilmoitusten perusteella luettelon vaalissa äänivaltaisista valitsijoista.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 2000.